

„Polskie litery”

Jak wiadomo, w języku polskim używa się kilku liter specyficznych dla tego języka, a dokładnie dziewięć: ą, ć, ę, ł, ń, ó, ś, ź oraz ż (i te same duże litery — razem 18 znaków). W systemie Windows uzyskuje się je standardowo (tzw. „klawiatura programisty”) w połączeniu z klawiszem **prawym Alt**. Polskie litery uzyskuje się przez równoczesne naciśnięcie **prawego Alt** i odpowiedniej litery łaćńskiej. Co to znaczy odpowiedniej? Schemat jest bardzo prosty: **ą** uzyskujemy przez naciśnięcie **Alt-A**, **ć** – **Alt-C**, **ę** – **Alt-E**, **ł** – **Alt-L**, **ń** – **Alt-N**, **ó** – **Alt-O**, **ś** – **Alt-S**, **ź** (Uwaga – wyjątek!!!) – **Alt-X** oraz **ż** – **Alt-Z**. Uzyskanie dużej polskiej litery wymaga już pewnej zręczności, bo trzeba nacisnąć jednocześnie trzy klawisze, np. w przypadku **Ą** – **prawe Alt-Shift-A**. Podobnie, jak w przypadku liter łaćńskich, włączenie za pomocą klawisza **Caps Lock** diodki o tej samej nazwie odwraca znaczenie naciśnięcia **Shift**. Przy układzie klawiatury polskim (programisty) prawy **Alt** zarezerwowany jest dla uzyskiwania polskich liter. Tak więc do wywoływania menu i skrótów klawiaturowych trzeba stosować lewe **Alt**.

Jeśli opisywany tutaj schemat uzyskiwania polskich liter (**prawy Alt-litera**) ci nie działa, to musisz ustawić właściwą klawiaturę w Ustawieniach. Opisujemy to na stronie **172**.

